

Một Giấc Chiêm Bao

Nguyễn Đức Quang
Saigon - 1967

DK: Nước non đã bao phen đôn đau u
sâu. Ta như dân phiến lưu vẫn tin ngày đến nơi
nào. Nghe trong lời cổ, cây khuyển đòng sợ gì chiêm
bao Qua ngày u ám sẽ sáng tươi con nắng
đâu. **FINE** Cho đêm qua không cùng người ôm nhau quên mùa
đông. Cho đêm qua hãi hùng từng bầy ma quái quay
cuồng. Cho đêm qua trôi bồng. Cho đêm qua run
từng hòn gạch viên đá dưới chân. (Nước non...)

2. Đêm qua bao lo sợ,
Nhìn nhau nhút nhát mộng mơ.
Sông sâu không có đò.
Ngủ sâu trên bến trên bờ.
Mong cho mai phiên chợ,
Mong cho thôi ơ hồ
Để lòng nhau đỡ xót xa.
(vào Điệp Khúc)

3. Đêm hôm qua không nhà.
Người đi lang thang ngoài mủa.
Chân xiêu bèn ghé địa,
Mộ dày giăng mắc sítong mờ.
Môi run môi thêm lạnh,
Tay run tay hiu quạnh
gọi hoài những tiếng thất thanh.
(vào Điệp Khúc)

4. Khi đêm trôi qua ngày
Ngẩn ngơ như chưa từng hay.
Chợ vơ bèn lối ruộng,
Cổng trường xơ xác điều tàn.
Em thơ ơi vô tội
Em đi đâu đi hoài
Tuổi nong chưa thấy bóng mây.
(vào Điệp Khúc)

5. Con đau dằng trong lòng.
Nhìn nhau nghe nhau thở than.
Con đau sôi uất tràn
Nghẹn ngào cho kiếp ngu hèn.
Ta như chim mong rình
Ta trông ai xa gần
Bạn này nâng giúp bước chân.
(vào Điệp Khúc)